

Bemærkninger til lovforslaget.

Som et led i bestræbelserne på at tilskynde erhvervslivet til øgede investeringer i den nuværende økonomiske situation foreslås det, at skatteydere, der i indkomståret 1972 anskaffer maskiner, inventar og lignende driftsmidler, får adgang til at foretage et såkaldt investeringsfradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomstårene 1972 og 1973.

Efter forslaget skal investeringsfradraget i hvert af indkomstårene 1972 og 1973 udgøre 5 pct. af det beløb, hvormed anskaffelsessummen for de driftsmidler, der anskaffes i indkomståret 1972, overstiger salgssummen for driftsmidler, der sælges i det nævnte indkomstår.

Investeringsfradraget skal ikke berøre størrelsen af de skattemæssige afskrivninger, skatteyderen kan foretage på driftsmidlerne efter de herom gældende regler i lov om skattemæssige afskrivninger m. v. Investeringsfradraget må således ses som en ekstra skattemæssig tilskyndelse til at investere i maskiner m. v. i indkomståret 1972 — en tilskyndelse, som de erhvervsdrivende får ved siden af adgangen til at afskrive skattemæssigt på driftsmidlerne under hensyn til den fysiske og teknisk-økonomiske forældelse, de er udsat for.

Efter forslaget skal der heller ikke tages hensyn til investeringsfradraget ved opgørelsen af fortjeneste eller tab på driftsmidler, som skatteyderen senere sælger.

Det kan skønsmæssigt anslås, at ordningen vil medføre et samlet provenutab på omkring 400 mill. kr., hvoraf et anslået beløb på op imod 100 mill. kr. vedrører kommuneskatten. Provenutabet vil først og fremmest vedrøre beskatningen for indkomstårene 1972 og 1973; men man må dog regne med, at udsigten til at få investeringsfradrag i disse indkomstår i et vist omfang vil tilskynde virksomhederne til at udsætte de skattemæssige afskrivninger til de følgende indkomstår. Derfor vil en del af provenutabet ikke fremkomme ved beskatningen for indkomstårene 1972 og 1973. Når de udsatte afskrivninger senere foretages, vil de nedsætte skatteprovenuet.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger skal retten til investeringsfradrag tilkomme skatteydere, der anskaffer maskiner m. v. i indkomståret 1972. De driftsmidler, der kommer i betragtning, er i § 1, *stk. 1*, bestemt som maskiner, inventar og lignende

driftsmidler, der afskrives under ét efter afskrivningslovens afsnit I. Det betyder, at ordningen stort set kommer til at omfatte alle de til en virksomhed hørende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Derimod er de såkaldte blandede driftsmidler, der både benyttes erhvervsmæssigt og privat, og som afskrives efter afskrivningslovens afsnit II, holdt uden for investeringsfradragsordningen.

Det følger af udtrykket „som afskrives under ét“, at 2 grupper af driftsmidler, der omfattes af afskrivningslovens afsnit I, foreslås undtaget fra ordningen.

Den første undtagne gruppe er biler, der afskrives efter afskrivningslovens § 6 A. Det drejer sig om visse nærmere opregnede biler — herunder personbiler — der har kostet over 40.000 kr. Om disse biler er det i § 6 A bestemt, at der ikke kan afskrives skattemæssigt på den del af anskaffelsessummen, der overstiger 40.000 kr., og at afskrivningerne skal foretages særskilt for hver enkelt bil. Derfor falder disse biler uden for den i lovforslaget nævnte gruppe af driftsmidler, der „afskrives under ét“.

Den anden undtagne gruppe er såkaldte småaktiver og aktiver med særlig kort levetid; disse aktiver er dog kun undtaget fra investeringsfradragsordningen i de tilfælde, hvor skatteyderen vælger at benytte den adgang, han efter afskrivningslovens § 3 har til at trække anskaffelsessummen fra på én gang ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Vælger han derimod at afskrive disse aktiver sammen med virksomhedens øvrige driftsmidler, kommer de efter forslaget med under investeringsfradragsordningen. Efter afskrivningslovens § 3 gælder den omtalte valgfrihed for driftsmidler, der ikke kan holde i mere end 3 år, samt for driftsmidler med en anskaffelsespris på 1.200 kr. eller derunder. I en ny virksomheds startperiode gælder dog en vis begrænsning i retten til at bruge 1.200 kr.-reglen.

Den foreslåede afgrænsning af de driftsmidler, der skal med under investeringsfradragsordningen, har den betydelige praktiske fordel, at de anskaffelsessummer og salgssummer, der skal tages i betragtning, vil fremgå umiddelbart af saldoafskrivningsregnskabet.

Efter § 1, *stk. 2*, skal det være en betingelse for retten til investeringsfradrag, at den, der anskaffer driftsmidlerne, er skattepligtig her i landet af indtægterne af den virksomhed, hvortil de anskaffes.

Efter § 1, *stk. 3*, skal investeringsfradragsordningen ikke gælde for de indkøbs- produktions- og